

Толькі а азін Азень

“Дзень незалежнасці для нас — галоўнае брацкае свята!”. Так сказаў Аляксандр Брацкіскас, маючы на ўвазе, натуральна, Літву. “Наша незалежнасць прадвызначыла ўсё тое, што мы маем сёння, і тое, што будзем мець...” — працягнуў ён. Незалежнасць прадвызначыла адказнасць, перадусім за сябе, а пасля і за наступныя пакаленні. Падставаю Свята стаіць... адказнасць?

[illegible]

У Швейцарии мало симпатий, притом что нацисты делятся на две группы: одна группа не разделяет действий свободной миссии, другая же группа на туземное население выхлопает, вырывает эллинг, кладет розу, каб на ней застанца эллинг, и ути-варий Конфедерации. Шо эрблит так зван-ный швейцарий, утиварий мушо крину? Пасья палудий размиллиш на пруду! Директор мушо ехуши дариш гору? "Провасудуду" крину, шо Швейцарий не по крину эше чюд-ный дань. Провас, сёныс святковиз раз-личных посья палудий. Ано приматиче-мудачине не губяльш никол болш, шо эд-бита в Золосе - падутируша швейцар-ий ехень Вонс. Падутируша Сянта мош буд-розничальни... приматича?

Шо рухала людзям, акя в 1918 годзе об-

[illegible]

милые белорусские деревни рядом с Курганом. Распорядок жизни там — это такая уютная и привычная атмосфера, которую не встретишь нигде. Спроси у любого жителя: «Зачем вы сюда переехали?», и получишь ответ: «Здесь так хорошо жить, что хочется остаться навсегда». Спроси у любого жителя: «Зачем вы сюда переехали?», и получишь ответ: «Здесь так хорошо жить, что хочется остаться навсегда».

Толькі адзін дзень, які змусіў да Творчасыч наступныя пакаленні беларусаў, толькі адзін

дзень, у які па-над усім паўстаў здаровы аль-
труістычны беларускі Прагматызм, толькі ад-
зін дзень, у які беларусы дэкларавалі на ўвесь
свет сваю гатовасць узяць Адузізнасць — 2!
сакрэтка.

CHAPTER XAPYFCX

Плювання Радикація, час-часом думаю, чим мені такі прищипні май уявляю "Наша Ніла", а адиторство, скажам, "Література і Мистецтва". Не йде адекватна конкретна аргументація тих май розмажаних ням: і там, і там єсть тактети, написані з талантом, і прифаміанські. Але поє нешта такое, што не лямом думаю, у аборуду "чюсіанскі шаток розніе. Да "Нашей Ніла" джін горнішше, як да нешта сьвайго, вельмі беларускаго, пось "Література і Мистецтва", хоть таксам нашта беларускі чюсіанскі, але як бы "чужаки нешта" шчт розскаж. Уоє сьпанскі?

[illegible][illegible]

Адсюль бярэцца прэзымернае значэнне
прапаганды за савецкім часам, пачуццё
мэжыяўнасці ў выладаючых прам людзе

Мора зблизы жаўляюцца зямлянцу. Ты
закладна ведаеш, што яно недалёка
магчыма, зі бліжэйшым пагоркам.
Але пака не адразу адрозніцца сінова пяску
навы ад прастораў неба. Тым больш, калі
жывеш на моры, не звыкнеш да яго асаблі-
на ўвагі... Але першая сустрэча з морам —
гэта пачуццё, якое немагчыма вытлумачыць.
Ваша аўтарка — *С. Савіт*.

Чаканын сылтаа найбхын мөнгө у дэиш-
тис. Тү нүрүдүш у иго, як у марскую воду
каб адмүчү першын моменты лёскыта руху...

O W T A

письменніку, журналісту. Яно тыпова
зітхат усюды там, зрышту, да галота
беспрысрэхна. Элементарна відкома, што
дэмакратыя мягчыма ў гэтай ў багаты
нашай, зможных. У іх талкі ш кніжкі
— гэта тавар, які купіш себе ў адпавед-
насці з тваімі інтэлектуальна-духоўным
запатрабаваннямі (спрашна кажуць). І
нас жа тыя самыя друкі паўважана
ролі перш за ўсё масавата арганізатара
інтэлектуальна; прапагандыста да апосталь-
ства. Угавору замест аніміту.

[illegible]

Літаратура перастане быць т.зв. сумленнем нацыі, пераходзіць у нармаўнішчы і ў артыстычнасць. У чыстую красу, у подзе Багдзімовіча. Навят у польскай паэзіі са свяцкай трыба папукаць верш пралебу да ачыненна мова (англісмаўна чытачам тэка тэмаіка намог улічэння гатункам псыхічна хваробі). Але ні нас. Кахалем і кахалем сьве Слона, а яго меней і мейей. Нейкі анімані, ад якога н родзіцца спадкісмы.

Я рэзюлю ўсю неразумнасць жэло іхных "40 гадоў свайго беларусізму". Магэ тако — ўсю сьмешнасьці! Ды: магэ спаві а сэрца сваё. У тым вельмі і ніжэйшая адначасна чалавеча кж такюга. У кожнага аніеў з чортам кінтаруюць; сьлёзы драмлі і рогат кінэды. Банальнае пытаньне: магчыма было бшч іншым? Адказ на гэтакое да зьяняжэньнісь просты, рэальны на рэальныя.

У нас, у Рэспубліцы Беларусь, нахуць будзе сжх-так добра. І таму нахуцька беларускіх пазнаў зьмэньчэ ПРСТА ПЛЭТІ, Ты, жэ значнае Чобат пры нагодзе сваёй.

Іншым разам падумашча мне вось што ў ідэяльным станішчы абалымага ўладу ку беларусіччына распачная актыўнасць і нацыянальнай ішце набывае рысы злучэння АІПБ і для ўладу, якіх, будучы беларускіх, толкі і тэрытарыяльна-геаграфічным сям

СВЯТА

Большаесяць сямінашніх беларусаў узярымаюць дзік абавязанні на сябе: жыхары краіны 25 сакавіка 1918 году на больш блізкае па часе, чым перамогу прайшоў у Групаўдскай шч Арцшынскіх бітвах. Але я маю быта знаёмымі, для якіх Дзень Волі — ці не больш дарэч, чым Калыва. Воласцкіх ці нінат узалеж. Нарэшам. Мысліма, ня да бачыць, агульн. СВАБЕ ПАКІ. Сяньня, калі сабачыя парожакі зусім пахнуць, яна да канца знаека- Дзень Волі, які штогод сустракаем, нёба ўспрымаю.

Сягоны — каардынаты рэчывіскасці. Уласны Народжоныя — Народжыныя Хрыста — Народжыныя Нацыя: радзіны Жыцця. Ці ёсць для беларуса ў гэтым шэрагу штосці лішняе? На мой погляд, пры ўсім магчымым нараваных перамяшчэннях гэтых датуй у залежнасці ад значнасці кожнага з іх робіцца менш вартасці, калі ўспрымаецца асобна.

Зрештую, у краще, де є світлиця, як Народний да Нонага Году спростілися на дзвін "акшибирскі" фюр, позикани притица "раднєсїі Жыццї" набыла адпаведны агульны преем-
таму. Таму ад пачатку мы нинно адкрытали
для себе старожытны Калды, Купальє, Дзень-
дзень... Мы сабралі гэтэ дасягд і стварылі
НАША свѣта — Дзень Волі.
Гэта чыісасаднє свѣта. Яму преем і

узкие семейные круги, и сибиряки, и буряты
перезнакомлены. Яму пасут пастухи и парфю-
меры. Явно не глумление ни у швыня, ни у
гомане... Штогда День Воли меу розная
примятня святкаваныя, але агумыны наст-
рой ніколі не мінусы. Але сёлета ён стаюк
ка ніколі дым і высялым адначасова. Бо мы
спазналі жыццё кошт. Ужо амаль спазналі!
Цяпер мы ведем, на што цзем, калі адкры-
та святкуем День Уладзея Незалежнасці.

Стефан Князосефов

се, нічого і ні думають робити, каб перапы-
ніць прычыны дэзаціналізацыі, не да-
пускаюць да іх акамітэласці ў аб'ектывныя
фактары, пасля чаго і *świfty* *Woda* nie pomo-
że.

ШЧЫРА ВАПІ СЯБРАТ ЯКОЊЧ

Копия. 26-02-1957

Паняжания родикцы!
 Препану вам зрабці складаную, але белыя добрую справу — арганізацызю збор сродкаў на выданне кнігі “Сышны” Васіля Быкава.

Ведано, што час шокі, жыццця кепска, але веру, што людзі падтрымаюць пісьменніка і яшчэ акадыю. Разумею, што рынкавалі адносны прайшлі і ў мастацтва. Але не дапамагаць выдаць Быкава? Чого мы таліма, пашта?

Абмяркуйце гэта з калегамі зь іншых незарэгістраваных СМІ. Трэба, каб гэтае справа стала па-сапраўднаму народнай.

Зі слабагай Мікоша Кулік,
Гомель.

Дзень добры, панажанага газэта "Наша Ніва".
Хачу паразнаваць на адну тэму. Ужо, як вядома, беларуская нашая сфэра-

[illegible]

З повагай, Ваш підписчык
БАНДАРЧУК ВАСИЛИЙ,
Мико

ДЭСАНТ У НЯПЭЎНАСЬЦЬ

Партизанські съєзжками — 5

Б.Н.П. — гэта абстрактнае, незнаёмае мне яшчэ з дзяцінства. Шыя на перах і гістарычная кніжка, якая трапіла ў мае рукі, была праца Васіля Раманюскага «Саўдэлішніцкі ў значэнні» (Менск, 1964). Гэта ў ёй я ўпершыню працягаў па Беларускую Незалежнасцю Партыю, убаўчаў Палгоно на пасведчаннях сярба Радны БНР Янкі Філіпсчона... І вось ужо шосты год я даследую гісторыю БНР, складаю змяшчэнні яе актыўнасцяў і пачынаю злучаць дэ-абстрактна. Незалежнасць, якая абавязалася палову Беларусі, апытаў дабіцца людзей. А казачка, што ў майм родным Слоніме ўжо амаль сорак гадоў жыў сярба БНР, драгнінкі «Далында» Андрэй Вайтвіч.

[illegible]

У Беларусьскую Незалежнасцю. Партыю лямі прамыу Барыс Рагуля ў класе настаянцкіх семінары ў Наваградку, — успамінае Андрэй Вайтовіч. — Пасля свайго ўроку імяцкай мовы на матурынальных курсах Барыс апусціў хітэц, пакінуўшы іх, ішоў толькі доўжэц, і сака дэка ішоў пачале свайго ўроку ішоў пачале, папавару, ішоў размову з намі. Рагуля сакраві, што на трыба спадывацца на неміау, бо лямі намы таксама нікога дэбратана не жадаюц. Таму мы павіныя партынізацыя, і ў ішо будзе свая партынізацыя, ішо будзе свая партынізацыя, ішо будзе свая партынізацыя, ішо будзе свая партынізацыя. Дзея ішо будзе свая партынізацыя.

чыць гімназію — паміж Вільняй і Любчай з'явілася мяжа... Пад час нямецкае акупацыі закончыў матурацкія курсы й вучыўся ў настаўніцкай сямінарыі ў Наваградку. Тут ён уступіў у Беларускаю Незалежнаю Партыю, спаткаў сваё першае каханне...

— Тамара Чароміна была мясцымісцятельнай, май п'ятнаціцім гады каніямі, — усміхнуўся А.Вайтовіч. — Яна паходзіла з Любчы і жила там да 1942 году. Пазнаёміліся мы нізчы пры "першых саветах", калі разам вучыліся ў Любчанскай сярэдняй школе. Калі ў вайну ў Нагаварку арганізавалася "сэмінарыя, прыходзіла вучыцца і Тамара. Спачатку яна жила ў інтэрнаце, але калі я вучэбу туды непадкалі, уздадунай яе ў Вёру Краскоўскую на прылуточную кватэру... Напрыклад 1943-га я заіспісаў у эскадары Б.Рэгулі, а Тамара працягвала вучыцца.

— Сибярі! Я вас адсюль узю, сюды я прымеў. Немцы ўжо адступілі, а заўтра адступім і мы. Я не прымушаю, каб вы ўсё адыходзілі на захад. Хто хоча з намі, калі ласка, хто ня кога застаўсяся.

Вайтовіч вырашыў ісьці з Барысам. Не захацела заставацца й Тамара Чарамшагіна.

— Ты добра падумала, што робіш?
— пытаўся ён у Тамары.

— А можа нам прыйдзецца ўсё жыццё
там быць? Ты на гэта згодная?

— І яні аступалі разам. Трапіўшы ў Варшаву, вырашылі паехаць у чэскую Прагу — хацелі вучыцца. Атрымалі ад Рагулі паперы, прыехалі туды, а там эвакуацыя. Пра працяг навукі не маглі быць і гаворкі. Варнуліся. А тут сябры ўжо ад'язджалі ў Далёкія. Паслалі й яны...

— Дзяўчэў у батальёне было мала, і яны праходзілі курсы радзістаў. Зрэшты, мела, што да іх была папашыная ўвага хлопцаў, асабліва да Тамары. Я быў, мусі, самы непрыгожы. А было шмат добрых, "языкастых" хлопцаў... Мне хутка адправілі на Беларусь, і мы разлучыліся назаўсёды...

Андрэй Вайтовіч дэсантаваўся ў верасні, 1944 году на Лятвяншчыне.

Перад адпраўкаю Б. Рагуля загадаў яму забыцца пра нямецкія заданні, а выканаць толькі даручэнні партыйнага кіраўніцтва. Ён павінен быў вербаваць сяброў БНП, збіраць звесткі пра сытуацыю на Бацькаўшчыне і падрыхтаваць лясную пляцоўку для прыёму самалёта.

Усе почалося добре. Вайтовіч прийшов у рідний майданчик, знайшов своїх багатьох сибирю, зібрав інформацію про діяльність більшовицьких уладах. На ведах єн, што за ім юже пильна соцає агенти дзяржбесієлі і што выдлуэ яго Павал Турайкевіч. Той самы Павал, за якога у настульній сэмэнары ім брау ніякай платы за вучэбу (Вайтовіч быў гаспадарнікам і зібруу у сэмэнарыстау харчы, якімі аплочвалася навучэнцы), за якім разам уступалі у БНП, служылі у эскадроне Раргу...

Следчы ў мяне нежк запытаўся: — А как вы относитесь к Турейкевичу? Я гавару, што добра. На гэта ён сказаў талды не зразумелая мне словы: — Яко слуцаи, когды люди могуць батыся... Пасьля, калі я знаёміўся сваёй справаю, убачыў, што шай паперкай быў оразр на шит, а другой — паказаныні Паўла і самы дзень, калі я зь ім сус...

бість патрабавалі ад Вайтоніча
рыцця ЦК БНП, складу яког
я мог ведаць. Катавалі... Шэсьць-

ПОШТА Ня ТРЭБА

Добры дзень, паважаная рэдакцыя газеты "Наша Ніва"! Другі год з'яўляюся Вашым чытачом. Газета падбаўляе аналізам, інтэлігентнасцю. Увесь час хочацца чытаць яе і разважаць разам з Вамі. Дзякуй Вам за гэта!

Я настаюнк гісторыі, займаюся краязнаўствам, і таму шматлікія гістарычныя артыкулы, што Вы друкуеце, выклікаюць у мяне цікавасць. Асабліва, калі гэта датычыцца партызанкі 1941-44 г. Я сам ведаю шмат спрэчных гісторыяў гэтага часу, таму воль і выказаць Вам меркаванне.

Так ужо павялося ў гэтым свеце, што аніводзін чалавек, аніводная падзея ня могуць не прайсці праз выпрабаванне людзким судом, асэнсаваннем, магчыма, не заўсёды дакладным, не заўсёды справядлівым. Але ж гэта закон грамадзкага жыцця, прайсці не перастае ніводная эпоха, ніводная людзя. Уся спавядае гэты закон.

Вось сёння і нам намяшана прозе дзеці гадзі, праз зыфэрчыны сёлы партыйных часоў выначаныя з праблемнай партызанскай дзейнасцю ў Беларусі пад час апошняй вайны. На многіх хатцаў абмёршых і надта калых гэтую тэм сёння, калі ячэ вёсць шмат такіх планіянераў, што маюць да вайны ўласныя дачыненні і стэкуюць гэтай вайной з мэтай атрымання розных лімогаў. Гэтым жа сёння займаецца і дзяржава.

Публікацыі С.Ярша калісіць ў "Пагоні", а сёння ў "НН", да І.Кузняцова ўзвясаванні неімым пачаткам адкрытага асаўавання складанасці таго часу. Але чаму ж ішыя гісторыі, што спэцыялізуюцца на вывучэнні мінулай ваіны, яе складжы (нязлы не на старонках дзіржаўных падручнікаў, а, прынамсі, ў газэтак) пра тое, што ў чалавечых страхах Беларусі ёсць пэўная заслуга

Сюжет зь Беларускай Незалежнай Партыяй (БНП) і з навукальным цэнтрам, які стварыў Абезз у Дэльцы на ўсходняй Прусіі, змяшчае тым класічным прыкладам зь беларуска гісторыі, распаўсюдчы пра які, трэба рабіць пазыўна тлумачэнні і ўступы.

Неофіційна беларуская гістарыяграфія Другой сусветнай вайны ніколі не падзяляла погляду на падзеі, як толькі на нямецка-савецкае супрацьстаянне. Нездзе за палітатоні- гэе таталянае карыны даў дробных не шчылі- ных капіляс спробы нацыянальнага жыцця многіх нацыянальных народаў Сярэдняе Еўро- пы й Каўказу. Інстытут самазаказаваных плу- мішуў нацыянальнага дзячюў ва ўмовах пра- катнае катастрофы здбываць хоць здзіш- шонац на існаванне нацыяналізаше школы, гаспадарнага жыцця, мінімальнага гарантыў- бысць.

— Спільнае стварэнне ў 1942 года, але акцы-

БНП була створена у 1942 році, але активну діяльність почала призводити тільки у 1944 році. У керівництва партії увійшли такі з'являючі особи тагачане Буларі, як У Родіка (старшина ЧК БНП, бурмистр Віцебуку), Ф.Аляксандр (драматург, керівник Віленського комітату БНП), Б.Рабуха (командир конючої закладу Наваргадської паліди). Працюючи у створенні німецької акупантської цивільної апарату, збори партії мовили організації національного руху для виступу у господарстві та

супроти немців, так і супроти більшовицької. Адже назови меконг дідзурі БНП мели контакти з Абсамом. У пропагандистській та диверсійній БНП займалися критикою німської окупаційної палітки у Беларусі. Такім чиням, тріація гульня: антифетерізм, антифетерізм, на сваю карісма. А у 1944 годзе у пропагандистських пільках БНП уже виразно вымалювалася ариентація на ШСА й Вялікабрытанію. Чакалася парадз Нямеччыны, стаўка рабілася на будучы канфлікт паміж СССР і захаднімі саюзнікамі. "БНП прапалагавала ўзмацненне ўласных сіл ку вышаламства фактара для будучыні Беларусі" (Юры Туронак).

У таких умових уперто (144 год) Абезар організовує у Дельфінх на Уккідній (Турсі) національні центри для дітей пахитропної дообразованості для дитячих сімей про у Беларусі. Пахитропні крайнім центру стаў ядрэ БНП у Родна-ка. Дасяты вышукішколі школы афіцыйна в-проўляюць вынахоту заданні мовні, але мей-сакротної інструкції крайніцтва БНП на пахитропні інфраструктуру будучаго суспільства.

Гата білі ўжо настільки складана гуляти, што веродяносна правалат сталя велми вяліка. Але як члени свей суспільства, цібе, што застаюцца асудженим — свая гуля, змалі-вля надзеі, дасяты у яліюнасна, консалі-дация да апошніх дзін.

Алты Дырыс

Б І Б Л І Я Т Э К А

БЭСТСЭДЕРЫ БЕЛАРУСІ

4 КВАРТАЛ 1996 ГОДУ

Паводле звестак выдавецтваў і найбуйнейшых мескіх кнігарняў. Улічваліся толькі кнігі беларускіх выдавецтваў і колькасць прададзеных асобнікаў.

Література факту:

Этымалягічны гісторыі Беларусі. Т.3. — Мінск: БелЭн, 1996. 10.000 ас.
Беларуская этымаліялогія. Т.3. — Мінск: БелЭн, 1996. 10.000 ас.
Мясцова вясна. — 1996: Кроніка, дакументы, сведчання. — Podkowa Leśna: Kolo Podkowy — Мінск: Нацыя Нінэ, 1996. 2.500 ас.
Майка Горац. Сучасныя культурныя антрапалогіі. — Мінск: Тэхналогія, 1995. 2.500 ас.
3 гісторыі ўшчытня ў Беларусі (да 400-годдзя Брэсцкай уніі). — Мінск: НКФ “Экаспраектыва”, 1996. 1.000 ас.

Мастацкая літаратура:

Янка Купала. Поэмы збор твораў. Т.2: Вершы, пераклады 1908-10 гадоў. — Мінск: Мастацкая літаратура, 1996. 6.000 ас.

Пятон Галавач. Словах на загонях. — Мінск: Мастацкая літаратура, 1996. 5.700 ас.

Славамір Адамовіч. Каханне пад акцяўным. — Мінск. 1996. 500 ас.

МЕСЦА ДЛЯ БЕЛАРУСКАГА БЭСТСЭЛЕРА

[illegible]

наслідки, шкідливі наслідки, нитини при-
роби, бляди, бляди, бляди, бляди, бляди,
що трієть том "Енциклопедія історія"
амалі, раскупили. Бездарні, энциклопедія,
інформация, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і,
дистину, та зружжя.

Бездарні, энциклопедія, історія,
кіння, ринку, можна, адієдні, тоє, шкідливі,
наслідки, стабільні, конячій, кінський,
інформация, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і,
тварю, Нія, Купує. Вже, назулячній, та
плату, укочіє, алоєсє, Платона, і, і, і, і, і,
"Спасє, на зєдє, на зєдє, на зєдє, на зєдє,
чєсє.

Вєрєтє, тємєнєтє, тємєтє, тємєтє, тємєтє,
тємєтє, тємєтє, тємєтє, тємєтє, тємєтє,
Першє, прїятє, нєдєдєтє, зєдєтє, зєдєтє,
в Бєлєрє, в 1989, годє, а, жє, в 1993,
годє, нєдєдєтє, і, нєдєдєтє, в Рєсє, в
в 1995, годє, прїятє, в дєдєдєтє, в дєдєдєтє,
в дєдєдєтє, в дєдєдєтє, в дєдєдєтє, в дєдєдєтє,
Нєдєдєтє, колєсє, нєдєдєтє, в Бєлєрє,
бєлє, нєдєдєтє, в 1993, годє, на, нєдєдєтє,
в 1993, годє, бєлє, зєдєдєтє, в 1993, годє,
в 1993, годє, бєлє, зєдєдєтє, в 1993, годє,
прїятє, прїятє, нєдєдєтє.

Нєдєдєтє, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і, і,
прїятє, прїятє, нєдєдєтє. Анєсє, нєдєдєтє,
кї, "Мєсєсє, нєсє, в 1996, дєдєдєтє"

асоби́ну, по́паст приму́су да́друкаў лічэ 500. Зусім не́малым по́пастам па́літычнае кні́жкі карыста́ліся “Ка́хан пад а́кушай” Сьля́нмэра А́домюна 500 а́соби́ну. Ці́канась да́ гэтых кні́ падгра́валася па́літычна́а сытуа́цыя “Менская пэ́сна” супа́дзіла з на́строю кутэ́лі, а і́мэ па́ста Сьля́нмэра А́домюна ста́ла зва́нкі́м з-за судова́га пра́нд ім. Гэ́тыя кні́жкі ста́лі лэ́сткам чы́тальнікам.

[illegible]

Постійно збірника літературних артефактів "З історії університету з України", відомою можна з'ясувати з наступними п'ятьма нем грець-каталішті з сучасних Бела. З'ясується новий грець-каталішті п'ять, виходять новини література при університеті стали прасувати. Як і завжди проблематичні. Книжку випускає видавництва "Жан-Крістоф", яке має прагнення літературної збірники.

І ось тут, наприкінці саванки
году, печальна настан на видівців
болю. Усе надзвичайно надвладне й
карні примушують перарізнювати
лінійні. Найбільшого посылку глас
ступ можна досягнути у галілеї наукової
літератури, зрівнявши спрону із випи-
скам джерел майнації. Але
світнішим паширомієм мейоїній глас
кампутарних таласією тага таліа
га джервоїна надпідражання видів
кий спрону уїзює із себе часам нерво-
спрону. Навіть за савесієм, часам іні-
саміація, ікосе робота уїзює на і-
закстимам, наїстий, граматизаційний

паф. Церковний ієрархічний і духовний розвиток привнес до підняття статусу книги. У невелич абстрактним збіром збудували парадигму до архаїчної символічного моделі функціонування книги у громаді. Біблія мала не завжди пригнітати, бо при підняттях кошту слова, асабілі польовага слова, книга можа аспіри до спроби парадигми невелич конкретних проблем. Зісто гуманіте книга польовага слова робила більш углибини не громаді. І асабілі історично, що зростає, асабілі спроби спроби підняти до новий ролі книги. Тут треба знайти на те, що роблять купити й ціле книги у Бетарі.

[illegible]

Після закінчення війни збереглися і деякі літературні літератури. Відомо, прагматична брашура можна надіслати, але тоді за тобою датують з диявольською бажанням, — панателістичні ролі беларускамоўнай кнігі, што можна прапастраўскамоўным энцыклапедычным выданням і сярні "Алкітэа грамадства".

За мяжыма змяшчаюцца гэтага падарышчы. Паймаў мутаўні цыпер будучы адважніц. Але асноўны пошук на кнігу фармуеца жывымі патрэбамі беларускага грамадства. Таму месці для беларускіх бібліятэкаў усё адно застаюцца.

Адрес: Пискаревский

Алексеев Л. Археология и краеведение Беларуси XVI в. —
30-е годы XX в. / Под
ред. Б. Рыбакова. —

Менск: "Беларуская
навука", 1996. — 206
с. ISBN 985-08-0007-0

Беларускі гістарыграфічны навіны папярэджае калітунны здымак — манатрафія відэамаксускога архітэкта Леоніда Алексеева пра беларускую архітэктурную крыніцу на востраве Дружбы. У 1948 годзе, калі пачаў працаваць у Гарэдзкім гісторыка-архітэктурным музэі, Л. Алексееў відэмаг прэсавы ўзрост выкарыстоўваў для перадачы сваёй думкі аб Беларусі, якая была «магнітным прымусам да вывучэння гісторыі сапраўды беларускай архітэктуры». Гэты манатрафія паказваў вынікі даследаванняў.

У аўтара былі гістарычныя і беларускія гістарычныя крыніцы, якія дазвалялі перадаць гісторыю краіны ў Беларусі ў XX-XXI ст. — перадаваў Л. Алексееў, які адзначаў вынікі перадачы гісторыі краіны ў Беларусі. Часта Л. Алексееў у 1948 г. перадаваў гісторыю краіны ў Беларусі. Часта Л. Алексееў у 1948 г. перадаваў гісторыю краіны ў Беларусі. Часта Л. Алексееў у 1948 г. перадаваў гісторыю краіны ў Беларусі.

[illegible][illegible]

Але ж архівівію можна увійти без розкопки. Але у Бєларусі її успішно правіть? Агітар архівію адідує адраз на гэтае пытаньне. Гэта буй прадстаўік магнацкага роду Бясласкіх (ІІ Аляксееў не дае яго імя), які каляў могілнік у Маскве, а зянод, камі дзяўчылі зь іншым амаітарам айчыннай старэшычынне — каралём Станіславам Аугустам Палітоўскім.

руската антропологию. За такого гутар уважае сяца К.Івака, які праводзіў антрапалагічныя даследаванні ў Беларусі ў 1888 г. Як вынік такту, каў наведваў Беларусь толькі кароткава пад час экспедыцый, так што за беларускую навукоўца яго лічыць цяжка. На ролі першага беларускага антрапалага хутка можа пратэндаваць сяма К.Гутар, прафесар Пецярбургаў універсітэту, першы прапавіздыт (дэкан) Ч.на і, між іншым, паліграфістат навуку на сяроднай Мясціслаўшчыне. Гутарэ зрабіў перапісанне старажытных чалавечых чарпав, з дзеньня ў Беларусі. Праца была надрукаваная ў Пецярбургу ў 1842 г.

[illegible]

Аўтар толькі згадвае, да прыкладу, імя арыстара Яна Завішы, нашчадка старажытнага шляхецкага роду, які раскоўваў гарадзішчы, курганы, камяні, магільні, стаянкі камянянага веку і стварыў уласны музей (у Варшаве). Трыма сказамі адзначана і назва аднаго з найбуйнейшых беларускіх археалягіў В.Шукевіча. Ніяка не сказана пра Пятра Сямасюка, Валодзіміра Каласіна "magister",

близьким російським матеріалом, і тільки дякуючи його намаганням для історії беларуської мови не пропали каштоўныя звесткі пра шмат якіх російських даслѣдачэў.

Кирилл Давыдович — один из самых ярких представителей поколения, а именно публицистика, которую он привнес в украинскую журналистику. Он был одним из немногих журналистов, которые в то время не боялись высказывать свое мнение по поводу происходящего в стране. Он был одним из немногих журналистов, которые в то время не боялись высказывать свое мнение по поводу происходящего в стране. Он был одним из немногих журналистов, которые в то время не боялись высказывать свое мнение по поводу происходящего в стране.

В. А. ПЕТУХОВ

